

Mariana Michalská

18+

*Príbehy z
červenej knižnice*

VYDALO MEA2000 o. z.
© Všetky autorské práva sú vyhradené
ISBN 978-80-560-0478-4

Mariana Michalská

Príbehy z červenej knižnice

Technická spolupráca: Kliment Marián, Čengelová Mária
Edícia: MEA 2000 o. z. - Mladá Éra Autorov nového tisícročia
Rok vydania: 2024

© Autorské práva vyhradené
ISBN 978-80-560- 0478-4

Predslov

„Láska v storakej podobe. Sex v tisícich podobách. Milovanie je nekonečné. A všetko má v živote pevné a nemenné miesto.“

autorka

Pod'akovanie

Ďakujem Ti, Kristián, že si ma motivoval k napísaniu tejto knihy. Dúfam, že splní Tvoje očakávania.

M.M.

OBSAH

Klavír	5
Zakázaná láska.....	10
Prostitútka.....	16
Rozlúčka zo slobodou.....	29
Sex naslepo	42
Náhoda.....	48
Fantázia	52
Sex v práci	60
V pracovnom nasadení.....	64
Manželstvo? Alebo?	73
Rozchod.....	78
- alebo nový začiatok?	78
Čierny žrebec.....	82
Búrka	90
Nevestinec.....	100
Posledný večer	106

Klavír

Býval vo vedľajšom dome. Už niekoľko mesiacov k nej odtiaľ doliehali úžasné tóny clivých, veselých, aj vážnych melódií.

Ale keď pred pár dňami udreli prvé horúčavy, hudba sa k nej dostávala cez nonstop otvorené okno teraz neustále.

V spočiatku jej to neskutočne vadilo. Robila v nočnom podniku, a keďže v noci pracovala, cez deň spánok musela dohnať. Čo však pri tomto virtuózovi nebolo možné. Cez voľné večere si však rada sadla na lavičku a započúvala do klavírnych sól.

Musela uznať, že mu to ide veľmi dobre.

Neraz zavrela oči a snívala o milovaní pri takejto hudbe. Musí to byť úžasne romantické. Ona to asi nikdy nezažije, však žije ako netopier – cez deň spí a v noci poletuje pomedzi chlipných chlapov, ktorí jej neustále oblapkávajú zadok. Dobré, mali za čo. Ale už ju to začalo unavovať. Predstavovala si, aké by to bolo, keby ju ten, čo na klavíri tak krásne citlivo hrá, na neho

posadil, prehodila by si nohu cez nohu a v dlhých obtiahnutých čiernych šatách s obrovským rozparkom povyššie boka, samozrejme bez spodného prádla, počúvala tie klavírne koncerty u neho doma. Alebo aj nie. Predsa sa dá na ňom robiť kadečo... . Nebola pripravená na návštevu, k nej nikto nechodieval, alebo len veľmi zriedkavo. Keď sa však ozval klopanie po druhý krát, natiahla krk, kto ju teraz môže vyrušovať. Nebola ani vhodne oblečená. Čierne neglizé nebolo práve najvhodnejšie na uvítanie návštevy. Na prezlečenie však už čas nebol. Začínalo sa stmievať, z čoho usúdila, že bude okolo pol desiatej večer. Kto o takom čase otravuje? Tretie zazvonenie ju podvihlo z lavičky a poslalo smerom k nedočkavcovi. Neďaleko bránky ju však doslova prílepilo k zemi. Bol to „jej“ virtuóz. Začal sa zdvorilo ospravedlňovať, že ide nevhod, ale prišiel s trápnuou požiadavkou, či nemá hrnček navyše. Jediný, ktorý doma mal, práve sa rozbil. Položil ho na klavír aj s kávou, nedopatrením zakopol o nohu klavíra, keď ho obchádzal, a z hrnčeka ostali len črepy a káva na dlážke. Pravdaže mala hrnčekov koľko len chcela. Stále od niekoho

nejaký dostala a už ich nemala ani kde skladovať. Zakričala mu, nech chvíľku počká, že odbehne do domu, na čo sa on zmohol len na ďakujem.

O pár minút bola nazad aj s krabicou, v ktorej bolo šesť červeno-bodkovaných hrnčekov a podávala ich virtuózovi.

V tme si ho síce nestihla obzrieť, ale našťastie ani on ju. Negližé viac odhaľovalo, než ukrývalo.

O dva týždne napokon dala úplné zbohom nočným barom po tom, ako sa ju tam pokúšal nejaký starý úchylák prefiknúť priamo na wécku. Nebiť náhodného host'a na pánskom záchode, bol by ju snád' aj roztrhal, taký bol nadržaný.

Pätnásť minút po incidente ju už taxík odvážal domov aj so všetkými vecami. Bola bez práce, ale mala svätý pokoj. A čo bolo najhlavnejšie, uprostred leta mohla počúvať klavírne koncerty nerušene celé dni. Jej dom stál ďalej od cesty a obklopoval ho nepreniknuteľný živý plot, takže do dvora vidieť nebolo. Čo jej len nahrávalo do kariet. V lete totiž, pokiaľ nemusela ísť do mesta, šatstvo doma ani v záhrade vôbec nepoužívala. Rada si vychutnávala dotyk slnečných lúčov na svojej pokožke.

Zvykla sa v nich doslova kúpať a neraz si ich so slasťou vmasírovala do pokožky. Hocikedy si len tak nahá ľahla do trávy a telo nastavila zvedavému Slnku, ktoré ho pohládzalo všade, kde dovidelo. Dotýkalo sa oblých prs so vztýčenými bradavkami, prešlo po bruchu až medzi rozťahnuté stehná, ktoré mu teraz ponúkali na ochutnanie čiAROČKU medzi nimi. A do toho tóny nádherných valčikov pána virtuóza... .

Odrazu si však uvedomila, že to nie je Slnko, čo ju pohládza. Sú to prsty. *Jeho* prsty.

Pohládzali vnútornú stranu stehien a teraz sa pomaličky zakrádali k jej jaskynke. Neuhla sa, nezastavila ho. Akurát sa jej zrýchlil dych a pulz. Dlane, ktoré jej zatiaľ voľne ležali na trávniku vedľa tela, teraz oblapili prsia a jemne pohládzali bradavky, až bola taká vzrušená, že jej orgazmus už stekal po virtuózovi po ruke.

Jeho zvedavý jazyk si práve uchmatol najprv jednu bradavku, potom druhú, ale prsty stále preskúmavali jej lono. Bola už tak totálne vzrušená, že koncentráciu odhodila za hlavu. A vlastne nemala ani potrebu otvoriť oči, aby si poriadne prezrela toho, čo ju chce pretiahnuť.

Nezáležalo na tom. Dôležité boli iba momenty, ktoré ich telá pritiahli k sebe. Prsty šmátralky na okamih opustili teplúčkú voňavučkú jaskynku, aby vyslobodili jeho úd. Aký bol dlhý a hrubý zistila až v okamihu, keď jej jeho dlane podvihli zadoček a on pohodlne vklzol do pred pripravenej „tajomnej komnaty,“ aby objavil všetky jej tajomstvá.

Jej povzdychy dopĺňali jeho. Počula ich v ušiach, keď jej jeho dravý jazyk preskúmal ušný lalok, čo malo za následok, že jej bradavky stvrdli na kameň, na čo však pohotovo zareagovali jeho ústa a nedočkavo sa ich chopili. Rytmus ich tiel neustával, ba bol čoraz nástojčivejší a rýchlejší. Ustal iba na okamih, aby ju prevrátil na bruško, zadočkom si ju pritiahol k sebe, čím vlastne sedela na jeho kolenách a svojich päťach. Nadvihol ju už len raz, aby nasmeroval svoj penis naspäť do jej vlhkých útrobov. Dlane teraz držali prsia pevne v hrsti a ona sa ho ešte držala zozadu za krk. Ich spotené telá nabrali úžasný rytmus, aby vzájomne vyvrcholili. Cítila v sebe ohňostroj extáze, ktorá po jej tele rozliala tisíce hviezd rozkoše. Odišiel.

Ona však naďalej ležala nahá na tráve. Bol to sen, či skutočnosť? Zistí zajtra. Možno sa zopakuje. A znovu premení jej telo na žeravú lávu... .

Zakázaná láska

Vždy odcudzovala manželskú neveru. Nijako nemohla pochopiť, že keď sa dvaja vezmú a sľubujú si lásku na celý život, skôr či neskôr podľahnú pokušeniam a nástrahám démona zvaného Nevera.

Nemala práve ukážkové manželstvo, ale nepatrilo ani medzi najhoršie. Keď sa vzali pred desiatimi rokmi, doslova strávili v posteli celé dni, keď mali voľno v práci. Milovali sex a výborne sa v ňom dopĺňali. A keď dve paličky tehotenského testu ukázali, že dlho očakávané dieťa je na ceste, mysleli si, že už majú všetko a nič im nechýba.

Radosť však trvala len do pôrodu milovanej dcéry. Všetko, čo dovtedy vyzeralo v poriadku, sa odrazu zmenilo na nočnú moru. Poplach na sále, ani bleskový zásah operačného tímu však už ich vytúžené šťastie nedokázal zachrániť. Dieťa sa udusilo z nedostatku plodovej vody.

Nasledujúce dni a mesiace prežila ako vo sne.

Nedokázala sa na nič sústrediť, a preto v predošlom zamestnaní dala výpoveď. Už ju tá robota nebavila. A ani doma to nebolo ružové. Manžel sa jej síce nestránil (práve naopak- snažil sa ju utešovať ako vedel), ale ich sexuálny život odrazu dostal akoby STOP- ku.

Nežnosti, objatia, bozky, to všetko zostalo. Len sex sa niekam stratil. Nemali už potrebu cítiť v sebe jeden druhého a už vôbec nie pokúsiť sa znovu o bábätko. Nikdy viac tú možnosť nespomenuli. Však čo, sú aj bezdetné manželstvá. Možno to príde neskôr samé, keď to budú najmenej čakať, vravievali im príbuzní. Ale čo je Panna Mária, aby z ničoho počala dieťa? Odvtedy prešlo osem rokov. Nič sa medzi nimi nezmenilo, až na jednu vec. Manžel sa vracal z práce čoraz neskôr, väčšinou mrzutý, unavený. Prikladala to množstvu práce, ktorej sa v poslednej dobe nakopilo.

Lenže náhoda je sviňa. O niekoľko týždňov na to sa vracala z jedného pracovného pohovoru. Sľubovala si od tej práce dosť veľa a vyzeralo to, že nie nadarmo. Architektúra bol jej obor a navyše táto firma ponúkala aj vynikajúce finančné ohodnotenie.